

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 10 mei 2012 in zaak nr. 12/4471 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 7 februari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen, en tegen haar een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Hetgeen in het hogerberoepschrift als eerste grief is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, in zoverre met dat oordeel volstaan.
2. In het eerste onderdeel van haar tweede grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. De vreemdeling betoogt dat haar situatie overeenkomt met de situatie in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 1 februari 2012 in zaak nr. 12/2470, nu zij gezinsleven uitoefent met haar echtgenoot en hun ongeborn kind.
 - 2.1. In de zaak die tot voormelde uitspraak van 1 februari 2012 heeft geleid, had de desbetreffende vreemdeling een echtgenote en kind in Nederland. De vreemdeling is weliswaar zwanger, maar heeft hier te lande geen kind. Reeds hierom heeft de rechtbank terecht overwogen dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. De grief faalt in zoverre.
3. In het tweede onderdeel van haar tweede grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de minister het inreisverbod in dit geval ten onrechte als onderdeel van een meeromvattende beschikking heeft uitgevaardigd.
 - 3.1. Dat de minister het inreisverbod ten onrechte als onderdeel van een meeromvattende beschikking zou hebben uitgevaardigd, heeft de vreemdeling niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Gelet

hierop is in zoverre geen sprake van een grief als bedoeld in artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000.

4. In het derde en vierde onderdeel van haar tweede grief, in samenhang bezien, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de minister ten onrechte en ondeugdelijk gemotiveerd een inreisverbod voor twee jaar heeft opgelegd. De vreemdeling betoogt dat het opgelegde inreisverbod, gelet op haar gezinsleven hier te lande, in strijd is met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de mens en de fundamentele vrijheden.

4.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij - behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen - een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn).

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

4.2. De minister heeft nagelaten in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar te maken dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot afzien van het opleggen van een inreisverbod dan wel tot verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen. Daardoor heeft de minister eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdeling niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van het besluit van 7 februari 2012 kunnen betrekken. Dit besluit is daarom in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb genomen.

De grief slaagt in zoverre.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij met betrekking tot het inreisverbod is bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Voor het overige dient die uitspraak, voor zover aangevallen, te worden bevestigd.

6. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 mei 2012 in zaak nr. 12/4471, voor zover daarbij met betrekking tot het inreisverbod is bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- III. bevestigt die uitspraak, voor zover aangevallen, voor het overige;
- IV. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
voorzitter

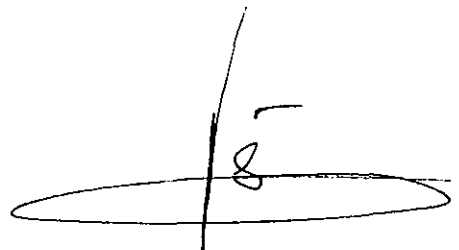
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 september 2012

660.

Verzonden: 6 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser